

لوور، بزرگ‌ترین موزه هنر دنیا

۱۰ آگوست ۱۷۹۳ میلادی موزه لوور که گنجینه‌بزرگی از هنر، فرهنگ و تاریخ بشریت را در دل خود جای داده، افتتاح شد موزه‌ای که متاسفانه آثار باستانی زیادی هم از کشورمان به‌اشکال مختلف به آن راه یافته‌است

موزه لوور را بیشتر ما می‌شناسیم، شاید گاهی مثل برخی از مسئولان در تلفظش مشکل داشته باشیم. اما بعید است اسم این گنجینه شگفت‌انگیز تاریخ بشریت که خودش یک بنای باشکوه و شاهکار معماری است به‌گوش‌مان نخورده باشد.

موزه‌ای در مرکز پاریس که بیش از ۳۸۰ هزار اثر هنری از دوران پیش از تاریخ تا امروز را در خود جای داده‌است. هرچند در حال حاضر فقط ۳۵ هزار اثر آن امکان بازدید دارد که همان هم ساعت‌ها زمان می‌برد. لوور که سال‌هاست با میانگین ۱۰ میلیون بازدیدکننده در سال پربازدیدترین موزه جهان است بازمانده کاخی از قرن ۱۲ میلادی است که بخشی از استحکامات شهر محسوب می‌شد. بنایی باشکوه که با بزرگ‌شدن شهر و تغییراتی در آن از قرن ۱۶ میلادی تبدیل به مکانی برای اقامت پادشاهان فرانسوی شد. از ۱۶۸۲ میلادی که کاخ پادشاهان به ورسای منتقل شد لوور به‌عنوان نمادی از شکوه پادشاهی فرانسوی به دنیا معرفی شد که عتیقه‌های فراوانی را از گوشه و کنار دنیا به‌خصوص آفریقا در خود داشت. در ۱۰ اوت ۱۷۹۳ میلادی تاریخ ۲۳۱ ساله لوور به‌عنوان یک موزه آغاز شد تا میزبان هنر، تاریخ و فرهنگ بشریت باشد. هرچند متاسفانه بخش زیادی از آن چه در این موزه وجود دارد دهه‌ها قبل به اشکال مختلف، به‌ویژه در حفاری‌هایی که انجام‌شده کشف و به فرانسه منتقل شده‌است تا امروز فرانسوی‌ها پز آن را بدهند. در این مطلب به بهانه سالروز افتتاح این موزه، سراغ معروف‌ترین آثاری که در آن وجود دارد به‌ویژه از کشورمان فرقتیم.

پرونده

سرسون گاو دوسر

معروف‌ترین آثار جهانی در لوور

قانون حمورابی از جنس بازالت قانونی که به دستور حمورابی، شاه بابل نوشته شد و شامل ۲۸۲ ماده در باب حقوق جزا و حقوق مدنی و حقوق تجارت است. ستونی که قوانین حمورابی بر روی آن حک شده از بازالت است و در حدود ۲/۵ متر ارتفاع دارد. متن قوانین گرداگرد این ستون در ۳۴ ردیف به خط میخی نوشته شده است. بد نیست بدانید قانون حمورابی نخستین سند شناخته‌شده‌ای است که در آن یک فرمانروا به اعلان عمومی یک مجموعه کامل قوانین برای ملت خود اقدام می‌کند. این قانون شامل حقوق و روابط افراد با یکدیگر با تکیه بر عوامل مهم اقتصادی در آن دوران است. به یکی از بندهای این قانون توجه کنید: «اگر از کسی دزدی

شد و دزد گرفته نشد او باید با سوگند آن چه را از او دزدیده شده، بیان کند و جامعه‌ی آن که در محدوده قدرت او این دزدی رخ داده باید دزدی را جبران کند».

مونالیزای رموز و مشهور نیازی به معرفی نداره؛ شاهکاری از داونچی ایتالیایی که به‌خاطر لبخند بسیار مرموز مدل نقاشی و همچنین سبک نوین نقاشی داونچی در آن زمان، به شهرت جهانی رسید و بارها سرت شد که یک بار آن از خود موزه لوور بود. حدود ۱۰۰ سال قبل این تابلو که نمی‌توان روی آن قیمتی گذاشت سرعت شد و بعدها مشخص شد کار یک ایتالیایی بوده که نسبت به حضور این شاهکار ایتالیایی در لوور فرانسه معترض بوده. لبخند و کوند دستخوش اتفاقات دیگری هم بوده. به‌طور مثال در سال ۱۹۵۶ شخصی اقدام به پاشیدن اسید به قسمت پایینی تابلو کرد که مرمت آن سال‌ها به طول انجامید. همین‌طور در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی شهرهای نیویورک، توکیو و مسکو میزبان این تابلو بودند. اما ۲ سال قبل و به‌رغم امنیت زیاد این تابلو، یک مرد

شاهکارهای ایرانی در لوور که از تماشای‌شان محرومیم

بخش ایران موزه لوور اهمیت زیادی و بازدیدکننده‌های فراوانی دارد، چون ایران امپراتوری دنیای کهن بوده و به‌نوعی مرکز جهان. آثار باستانی ایرانی معمولاً از طریق امپراتوری عثمانی به‌اروپا راه یافتند. در نتیجه تاجران تصور می‌کردند که این آثار ریشه‌های ارمنی یا ترکی دارند. انتقال آثار باستانی ایران به موزه لوور طی یک دوره تقریباً ۹۰ ساله (۱۸۸۵ تا ۱۹۷۹ میلادی) و در چندین مرحله اتفاق افتاده‌است. در دوران سلطنت ناصرالدین شاه امتیازهای زیادی به بیگانگان واگذار شد. به‌طور مثال دولت فرانسه امتیاز کاوش‌های باستانی در ایران را به دست‌آور دو این سرآغازی بود بر انتقال گسترده و قانونی آثار از شمشد ایران باستان به اروپا. فصل اول اکتشافات فرانسوی‌ها در سال ۱۸۸۵ و ۸۶ میلادی (حدود ۱۴۰ سال پیش) در زمان سلطنت ناصرالدین شاه و به‌سرپرستی مارسل دیولافو انجام شد. در این دوره هدف اصلی صرافاغات و دزدیدن آثار از شمشد باستانی ایران بود و هیچ‌گونه عملیات علمی باستان‌شناسی صورت نگر فت. ژاک دومورگان، سرپرستی دومین گروه باستان‌شناسان فرانسوی را که به ایران آمدند، بر عهده داشت. او یک مهندس معدن و آشنا به خطوط زبان‌های باستانی بود. بر خلاف دیولافو که صرفاً به غارت آثار باستانی مشغول بود، ژاک دومورگان بیشتر به مطالعات پیش از تاریخ رایش داشت و می‌کوشید تاریخ و ریشه و خاستگاه اولیه تمدن‌های بشری را کشف و اثبات کند. او توانست از طریق روابط دیپلماتیک و تلاش تولوزان، پزشک مخصوص ناصرالدین شاه، امتیاز انحصاری کاوش و حفاری در شوش را بگیرد. بعدها هم مظفرالدین‌شاه در سال ۱۹۰۰ به‌موجب امضای قرار دادی، تمامی آثار قابل حمل کشف‌شده یا در آستانه کشف شدن به جز نقره و طلا در منطقه شوش را به فرانسه واگذار کرد که نتیجه‌اش شد حجم زیادی از آثار باستانی با ارزشی که در لوور است و شاخص‌ترین‌شان را امروز می‌کنیم.

ناپیراسو در سال ۱۹۰۲ میلادی، باستان‌شناسی به نام ژاک دو مورگان به‌عنوان عضوی از هیئت اعزامی کاوش فرانسه به ایران، یک مجسمه ۱۳۰ سانتی‌متری و ۱۷۵۰ کیلوگرمی را در اتاق‌های بالایی پرستگاه نینهور ساگ در شهر شوش کشف کرد که با پوشش و تزیینی از مس، روی قالبی برنزی ساخته شده بود. همچنین این مجسمه، بزرگ‌ترین نمونه از مجسمه‌های برنزی ایلامی شناخته شده‌است.

بالایی پرستگاه نینهور ساگ در شهر شوش کشف کرد که با پوشش و تزیینی از مس، روی قالبی برنزی ساخته شده بود. همچنین این مجسمه، بزرگ‌ترین نمونه از مجسمه‌های برنزی ایلامی شناخته شده‌است.

یادبود اونتاش ناپیرشا

سنگ نگاره یادبود اونتاش ناپیریشا از آثار باستانی دوره عیلام است. بر روی این سنگ نگاره باستانی نقش زنی حک شده‌است که دم ماهی دارد و مارهایی را در دستان خود گرفته‌است. در بالای تصویر کامل این سنگ نگاره، کاهنه‌های معبد در

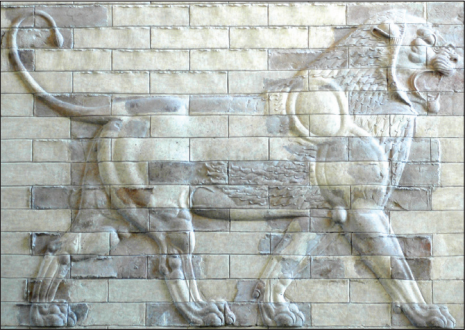

است و موهایش را به زیبایی آراسته و ندیمه‌اش او را یاد می‌زند. زن عیلامی بر روی چهارپایه‌ای نشسته و مشغول نخریسی است، جلوی او هم میزی با بشقاب غذا (ماهی سرخ شده) قرار دارد. تاریخ ساخت این سنگ‌نگاره سده هفتم و هشتم پیش از میلاد است.

تندیس فاخته لاجوردی

تندیس فاخته لاجوردی از آثار باستانی دوره عیلام است. این اثر باستانی از جنس سنگ لاجورد و به شکل پرنده فاخته است. این پرنده باستانی متعلق به ۱۳۰۰ سال پیش از میلاد یعنی دوره عیلامی میانه است. این اثر با قپه‌های طلایی میخکوب شده‌است.

نقش شیر کاخ آپادانا

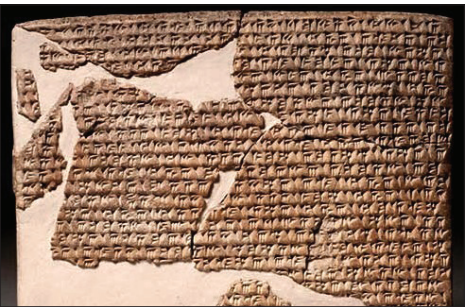
نقش شیر کاخ آپادانای شوش یکی از آثار باستانی متعلق به دوران هخامنشیان، داریوش بزرگ است. آجرهای این اثر از آجرهای قالبی ساخته شده‌است. نقش برجسته آجری شیر کاخ آپادانای شوش در کاخ داریوش بزرگ (داریوش اول) واقع در شوش قرار دارد. این اثر متعلق به ۵۱۰ سال پیش از میلاد است.

سرسون گاو دوسر

سرسون گاو دوسر کاخ آپادانای شوش قسمتی از کاخ باشکوه آپادانای داریوش در شوش است و نمایانگر معماری هخامنشی است که از فرهنگ‌ها و تمدن‌های مختلف و به صورت سبکی منسجم و مرتبط ایجاد شده‌است و تصویری از آن را در بالای صفحه ملاحظه می‌کنید.

سنگ نوشته داریوش

سنگ‌نوشته داریوش در کاخ آپادانای شوش، یکی از الواح ارزشمندی است که متعلق به دوران هخامنشیان است. این لوح در یکی از دروازه‌های کاخ آپادانای شوش کشف شده‌است. در سال ۱۹۱۱ میلادی ژاک دومورگان و رولاند دو مکونن با حفاری در کاخ آپادانای شوش موفق به این اکتشاف شدند. سنگ‌نوشته داریوش بزرگ، دارای ابعاد ۴۲ در ۴۲ سانتی‌متر است و قسمتی از آن از بین‌رفته‌است.

● از شکست دادن گریایی تا غول‌های کوبایی و ارمنی

شاید وقتی چند سال پیش و بعد از کسب عنوان قهرمانی نوجوان جهانی، او گفت که امیدوارم سال دیگر این مدال طلا را در رده سنی بزرگ سالان تکرار کنم و بعد هم به المپیک پاریس بروم خوش‌رنگ‌ترین مدال را به دست آورم، کسی حرف او را جدی نگرفته باشد اما «اسماعیلی» که با تحمیل دو شکست به محمدرضا گریایی به مسابقات المپیک ۲۰۲۴ پاریس رسیده بود با ۴ پیروزی متوالی و جذاب بر مدال طلای المپیک بوسه زد. این کشتی‌گیر ۲۱‌ساله بعد از شکست دادن حریف الجزیری، انتقام سختی از قهرمان جهان و المپیک از کوبایی یعنی «اورتا» گرفت. سپس بر حریف ارمنی و او کرابنی غلبه کرد و به جمع برندگان مدال طلای المپیک کشتی‌فرنگی از ایران وارد شد. این طلا به جز نبوغ و تلاش بی‌حد و حصر «اسماعیلی»، ثمره تلاش‌های او در روزگاری بود که فقر و کارگری در کنار پدرش باعث نشد که دست از هدفش بردارد و کشتی را کنار بگذارد.

● با کارگری پول‌ترین تمرین‌هایم را جور می‌کردم

«اسماعیلی» متولد ۱۳۸۳ و یک کشتی‌گیر باخلاق دهه هشتادی است. او چند سال پیش درباره این که هزینه‌های ورزش قهرمانی‌اش را چگونه تأمین می‌کند، گفته: «همراه با مربی‌ام «حمزه‌ارقش» برای بنایی می‌رفتم اما بعد از این که به اردوی تیم ملی آمدم، نشد این کار را انجام دهم، الان هم همه هزینه‌های رفت‌وآمد به عهده خودم بود، مربی‌ام به من کمک کرد و هم از جیب خودش و هم از دوستان پول جمع می‌کرد». اما حالا این قهرمان دزفولی بانان کارگری، شب باشکوهی را در پاریس برای خودش، خانواده‌اش و برای ایران رقم زد. این رویای سال‌های قبل سعید است که امشب محقق شد و فریادشادی او پس از پایان مسابقه فینال، فریادی بابت به ثمر نشستن تک‌تک قطره‌های عرقی است که او برای درآوردن خرج خود و برای رسیدن به آرزوی دوران کودکی و نوجوانی خود ریخته‌است.

● تمرین «علیپور» با داربست و کارگری‌های «مهمدی»

سنگ‌نورد ایرانی هر چند در پاریس رکورد خود را شکست اما حریفش فقط به خاطر داشتن رکورد ۶ صدم ثانیه بهتر نسبت به علیپور

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

شنبه ۲۰ مرداد ۱۴۰۳
۵ صفر ۱۴۴۶ • ۱۰ آگوست ۲۰۲۴

شماره ۲۱۵۵۷

۲۷۷۶

مسید طلا از دل محرومیت

درباره «سعید اسماعیلی» کشتی‌گیر دزفولی که از نوجوانی همراه پدرش بنایی کرده و حالا مدال طلای المپیک بر روی سینه‌اش می‌درخشد و موفقیت «علیپور» صخره‌نورد و «مهمدی» کشتی‌گیر با غیرت‌مان در کنار تنگنای مالی

محمد حسین زاده | روزنامه‌نگار

فرنگی کاروزن ۶۷ کیلوگرم کشورمان کاربرگی کرد و با شکست رقبای چغریو بدیدن موفق شد در پاریس، خوش‌رنگ‌ترین مدال ممکن را کسب کند. «سعید اسماعیلی» بعد از قهرمانی در المپیک ۲۰۲۴ پاریس گفت: «خدا را شکر بعد از همه‌سختی‌هایم دز حمت‌تر ا گرفتیم». یکی از نکات قابل توجه درباره این کشتی‌گیر که با استفاده از هوش بالا و اکسیر جوانی توانست بر همه حریفان ریز و درشت خود غلبه کند و جواب زحمت‌همگی حامیان‌ش را بدهد، این است که پدرش بناست و «سعید» هم از نوجوانی در کنار پدر کارگری کرده‌است. البته «علیرضا مهمدی» کشتی‌گیر هم که به مدال نقره و «رضا علیپور» سنگ‌نورد ایرانی که چهارم شد، با تمرین در شرایط سخت و با نداشتن امکانات و شرایط مالی مناسب، در پاریس درخشیدند. در میانی پرونده امروز زندگی‌سلام، بیشتر از «اسماعیلی» و مدال ارزشمندی خواهیم گفت که به قول خودش، مز دستخشی‌هایی است که در زندگی تحمل کرده‌اما ناامید نشده و دست از تلاش بر نداشته‌است.

فینالیست و او چهارم شد.

حالا ویدئویی از مقایسه جایی که سنگ‌نورد آمریکایی تمرین می‌کند با محل تمرین او پربازدیدشده است. ظاهراً «علیپور»

چند داربست را با هزینه شخصی به هم بسته تا بتواند تمریناتش را پیگیری کند! همچنین «علیرضا مهمدی» که در پاریس به مدال نقره دست‌یافت، کشتی‌گیر ۲۰ ساله اهل ایده هم، پدرش کارگر است و با زحمت‌کشی هزینه‌های تمرینات‌پسرش را جور می‌کند.

● ای کاش مسئولان...

ارزش این مدال زمانی بیشتر مشخص می‌شود که در همین دوره، بعضی از ورزشکارهای ما بعد از کسب نتایج ضعیف، عملکرد خودشان را ر ضایت بخش توصیف کردند یا گفتند که مگر شرایط من مثل آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها بود که توقع داشتید با به‌پای آن‌ها بروم و مدال بگیرم؟ اما «اسماعیلی» بدون این که خودش را طلبکار بداند، برای بالارفتن پرچم ایران در آورده‌گاه المپیک تا آخرین نفس جنگید و هیچ حرفی هم از امکانات یا شرایط مالی‌اش نزد. البته افرادی با وضعیت مشابه «اسماعیلی» کم نیستند. همین چندسال پیش بود که تصویری از «حمیدرضا زرین‌پیکر»، قهرمان کشتی‌جهان در حال میوه‌فروشی با وانت در شبکه‌های اجتماعی پربازدید شد که همان زمان در گفت‌وگو با زندگی‌سلام، شرایطش را این‌طور توضیح داده‌بود: «ما ساکن منطقه‌ای محروم در تهران هستیم. پدرم کارش مسافرکشی بوده و برای تأمین مخارج خانواده نسبتاً شلوغ‌ما در مضیقه بوده‌است. من حدود ۹ سالی می‌شود به اتفاق برادرم کار میوه‌فروشی می‌کنم. البته قبل از آن هم از بچگی کارهای مختلفی مثل کارگری و بنایی کرده‌ام. حتی بلال هم در پارک‌ها فروخته‌ام. به‌حال مجبور بودیم کار کنیم تا کمک‌خرج خانواده باشیم». هرچند ای کاش مسئولان شرایطی را رقم‌بزنند تا دیگر جوانان مستعد ایران که در شرایط‌های بین‌المللی می‌درخشند، مجبور نباشند برای فراهم کردن خرج ورزش خود کار کنند و تمام فکر خود را برای ورزش‌وبهتر کردن شرایط تکنیکی و جسمانی خود، متمرکز کنندو ای کاش به‌جای بهادادن بیش از حد به ورزشکارانی که نه تنها در زمینه‌های بین‌المللی افتخاری برای ورزش کشور به‌ارمغان نیاورده‌اند، بلکه ادعای مظلومیت‌شان تا آسمان هفتم رسیده‌است، هوای جوانان و نوجوانانی امثال «سعید اسماعیلی» را داشتند.